

Ιστορίες
από
το μπαλέτο
για
όνειρα γλυκά

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

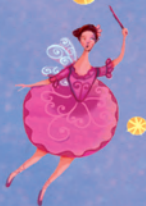
Ιστορίες από το μπαλέτο για όνειρα γήλυκά

Διασκευή: Σουζάννα Ντέιβιντσον & Κέιτι Ντέυνς

Εικονογράφηση: Αλίντα Μασσάρι

Μετάφραση: Ελένη Μπακογεώργου

Περιεχόμενα

4

Η ωραία κοιμωμένη

Μπαλέτο βασισμένο σ' ένα παραμύθι του Σαρλ Περρό,
πρώτη παράσταση στη Ρωσία το 1890

16

Κοππέλια

Μπαλέτο βασισμένο σε δύο ιστορίες του Ε.Τ.Α. Χόφμαν,
πρώτη παράσταση στη Γαλλία το 1870

32

Η Λίμνη των Κύκνων

Μπαλέτο βασισμένο σε ρωσικά και γερμανικά
παραδοσιακά παραμύθια, πρώτη παράσταση
στη Ρωσία το 1877

48

Η σουλφίδα

Μπαλέτο βασισμένο σε μια ιστορία του Σαρλ Νοντιέ,
πρώτη παράσταση στη Γαλλία το 1832

60

Δον Κικιώτης

Μπαλέτο βασισμένο σ' ένα μυθιστόρημα του Μιγκέλ ντε
Θερβάντες, πρώτη παράσταση στη Ρωσία το 1869

72

Ο καρυοθραύστης

Μπαλέτο βασισμένο σε μια ιστορία του
Ε.Τ.Α. Χόφμαν, πρώτη παράσταση στη Ρωσία το 1892

84

Η κακοφυλαχμένη κόρη

Μπαλέτο εμπνευσμένο από έναν πίνακα του
Πιερ-Αντουάν Μποντουάν, πρώτη παράσταση
στη Γαλλία το 1789

Στο μπαλέτο αυτό βρίσκουμε μια από τις πιο απαιτητικές χορογραφίες για τις μπαλαρίνες, το «Αντάτζιο του ρόδου», που χορεύει η πριγκίπισσα Αυγή στον χορό των γενεθλίων της.

Η ωραία κοιμωμένη

Κάπου πολύ μακριά και κάποτε πολύ παλιά, μια βασίλισσα γέννησε ένα πανέμορφο κοριτσάκι.
«Θα την ονομάσουμε Αυγή» αποφάσισαν οι γονείς της.

Ο βασιλιάς ήθελε να κάνουν μια μεγάλη γιορτή. Στη βάφτιση του μωρού, προσκάλεσε όλους όσοι πέρασαν από το μυαλό του. Σύντομα, σ' όλο το κάστρο αντηχούσαν μουσικές και γέλια και χοροί.

Νεράιδες από κάθε γωνιά του βασιλείου ήρθαν για να γίνουν νονές της μικρής πριγκίπισσας. Η καθεμιά της ευχήθηκε να έχει κι από ένα δώρο.

Να έχεις ομορφιά...

εξυπνάδα...

καλοσύνη...

χάρη...

να τραγουδάς

σαν αηδόνι...

και να χορεύεις σαν άγγελος...

Οι νεράιδες στριφογύριζαν γύρω από την κούνια και σκόρπιζαν μαγική σκόνη με τα ραβδάκια τους, ώσπου μόνο η Κρινούλα δεν της είχε δωρίσει ακόμη την ευχή της.

Πριν όμως προλάβει να μιλήσει, ακούστηκε μια τρομακτική βροντή και σηκώθηκε ένα σύννεφο καπνού, που κάλυψε όλο το δωμάτιο. Μέσ' απ' τον καπνό εμφανίστηκε η Καραμπός, η κακιά νεράιδα, σε μια άμαξα που έσερναν τρέχοντας αλαφροπάτητοι αρουραίοι με κατακόκκινα μάτια. Πλησίασε, σέρνοντας τα πόδια της, τον βασιλιά και τη βασίλισσα.

«Ὡστε έχετε γιορτή!» γρύλισε. «Γιατί δεν είμαι καλεσμένη;»

«Σε ξ-ξ-ξέχασα...» ψέλλισε ο βασιλιάς.

«Θα μου το πληρώσεις αυτό» γέλασε φθονερά η Καραμπός. Έστρεψε το βλέμμα της στην κούνια.

«Θα σου δώσω κι εγώ ένα δώρο, πριγκίπισσα» σφύριξε μέσ' απ' τα δόντια της. «Τη μέρα που θα γίνεις δεκαέξι χρονών, θα τρυπήσεις το δάχτυλό σου και θα πεθάνεις!» Η Καραμπός ξέσπασε σε τρανταχτά γέλια κι έπειτα, ξαφνικά σαν αστραπή, χάθηκε από μπροστά τους.

«Όχι!» φώναξε η βασίλισσα, κρατώντας την Αυγή στην αγκαλιά της. «Δεν της έχω δωρίσει ακόμη τη δική μου ευχή» είπε η Κρινούλα, φτερουγίζοντας προς το μέρος τους. «Δεν μπορώ να ξεγράψω την κατάρα, αλλά μπορώ να την ελαφρύνω. Η Αυγή δε θα πεθάνει· θα πέσει σε ύπνο βαθύ – έναν ύπνο απ' όπου θα την ξυπνήσει μόνο ένας πρίγκιπας με το φιλί του».

«Ευχαριστούμε» είπε η βασίλισσα με λυγμούς, ενώ ο βασιλιάς δρασκελώντας όλο το κάστρο απαγόρευε κάθε μυτερό αντικείμενο σ' ολόκληρο το βασιλείο του.

Τα χρόνια περνούσαν και η πριγκίπισσα Αυγή μεγάλωνε γρήγορα, έχοντας όλα τα χαρίσματα που οι νεραϊδονοχές της της είχαν δωρίσει – ήταν όμορφη και χαριτωμένη, έξυπνη και καλοσυνάτη.

Τη μέρα που θα γινόταν δεκαέξι χρονών, ο βασιλιάς κι η βασίλισσα οργάνωσαν έναν λαμπρό χορό. Πρίγκιπες από όλη τη χώρα προσπαθούσαν να κερδίσουν την καρδιά της. Το μόνο που ήθελε η Αυγή ήταν να χορεύει.

Ενώ εκείνη στροβιλιζόταν με τον έναν μετά τον άλλον, μια γριά γυναίκα έριξε ένα μπουκέτο τριαντάφυλλα στην αγκαλιά της. «Αυτά τα έφερα ειδικά για εσένα, γλυκιά μου» της είπε.

«Ευχαριστώ» απάντησε η Αυγή, σηκώνοντας τα τριαντάφυλλα ψηλά.

Τα έσφιξε και στο χέρι της ένωσε ένα τσίμπημα...

μια σταγόνα αίμα έσταξε από το δάχτυλό της κι εκείνη έπεσε ξέπνοη στο έδαφος μεμιάς.

Με ένα ξέφρενο γέλιο, η γριά τίναξε αποπάνω της τον μανδύα που την κάλυπτε. «Εγώ είμαι, η Καραμπός!» φώναξε και έφυγε γρήγορα από το κάστρο.

Ο βασιλιάς και η βασίλισσα έτρεξαν βιαστικά πάνω από την Αυγή, αλλά δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα.

«Να θυμάστε» είπε παρηγορητικά η Κρινούλα «δεν έχει πεθάνει, μόνο κοιμάται».

Κούνησε το ραβδάκι της κι άπλωσε ένα ξόρκι ύπνου πάνω απ' όλο το κάστρο. Οι υπηρέτριες που σέρβιραν, οι γελωτοποιοί που έκαναν τα κόλπα τους και οι ζογκλέρ που πετούσαν τις μπάλες τους ψηλά – όλοι τους αποκοιμήθηκαν μέσα σε μια στιγμή. Κισσοί και αγκάθια απλώθηκαν στα τείχη του κάστρου, κρύβοντάς το από όλα τα μάτια.

Εκατό ολόκληρα χρόνια πέρασαν από τότε. Το κάστρο παρέμενε ακίνητο και σιωπηλό, εκτός από τα φύλλα που πάνω στους τοίχους θρούιζαν στον άνεμο.

